

uwagi do dyskusji

Obserwacja zjawisk otaczających nas i skala ich występowania, nawet dla laika potrafiącego rozróżniać wg. schematu: "Czarne-białe", nasuwa wniosk o bardzo zaawansowanej degeneracji norm moralnych i etycznych w stosunkach między ludźmi.

Coraz częściej "normalne" (co najmniej nie naganiane publicznie, a często nawet akceptowane czy bronione) są zachowania i postawy, które jeszcze kilka lat temu byłyby nie do wyobrażenia.

Lawinowo rozwija się atomizacja społeczeństwa. Powstaje zagrożenie dla podstawowych więzi społecznych, wynika to zarówno z gwałtownego obniżenia poziomu życia i towarzyszącego równoległe mechanizmy walki o zabezpieczenie elementarnych potrzeb, jak i z braku perspektyw życiowych zarówno w kategoriach indywidualnych, jak i zbiorowych.

Wagadnienie to można rozpatrywać dwójako: - jako efekt ignorancji z zakresu polityki społecznej rządzących, - z drugiej strony jako swoisty mechanizm rozwiązywania podstawowych problemów przez odwrócenie przyczyn i skutków. Występuje to zwłaszcza silnie w propagandzie i jest odpowiedzialna na skalę występujących zjawisk negatywnych. Na tym tle: alkoholizm, narkomania, rozbój, gwałty i kradzieże, których ilość przekraczała zwykłą i staną z poprzednich lat barierą blokady informacji, stają się wyrazem nie elementami kryzysu ogólnego, a nie jedynie jego skutkami jak stawa się się utrzymywać władze.

Bardzo poważnym sygnałem alarmowym jest fakt eskalacyjnego operu społecznego. Kradzieże (a właściwie dosadniej skradzieżstwo), zwłaszcza w miejscach pracy, brak dbałości o jakość wykonywanej pracy (zarówno w zakresie efektów, jak i sposobów jej wykonywania), brak akceptacji systemu zarządzania-rządzenia, nie tworzą przez poważny brak zgody na rezygnację z wartości i działań pozytywnych-głęboko zaangażowanych, ideowych wzorców zachowań indywidualnych i zbiorowych.

Opór wobec stał i faktyczna walka ze złem rozumiana jako egzystencja i autentyczna postawa życiowa zbudowana na nadrzędnych kanonach etycznych i moralnych zenit. Następują to objawy zewnętrzne-opozycja wprowadzona do manifestacji, co niesceptowanie otaczającej rzeczywistości, do serwowania hasłami światopoglądowymi-najchętniej okazywane zbiorowo i w dużym stopniu autentycznie. Jednak wszystko to odbywa się bez głębszej refleksji nad własnym udziałem w eskalacji zła.

W takim rozumieniu postawy zewnętrznej i powierzchownej opozycji można wprowadzić do umiarkowanie konstruktynę pozy lub wygodnej maski kryjącej "luksus" lub "tragizm". "Luksus" nieinteresowania się lub "tragizm" beznadziejności. Najczęściej jednak to maski nie rozumiejącej postaci przeciwniej.

W tym rozumieniu powierzchowność postaw neguje realizację w codziennym życiu powszechnie deklarowanego wzorca postaw chrześcijańskich, opartego o uniwersalny i niekwestionowany przez większość społeczeństwa system wartości.

Wzrost warunków zewnętrznych w dalszym stopniu niż na pokolenia starsze oddziałują na młodzież, która z natury swej jest bardziej krytyczna, wrażliwa, poszukująca,.... Sytuacja negacji, dyktuje walki czyni wśród młodych znacznie większe znaczenie, niż wśród ludzi dorosłych. Pogłębia ten stan coraz częściej i coraz bardziej niezależna od statusu społecznego, materialnego, wykształcenia - postojność postaw i poglądów deklarowanych i wyrażających z bezpośrednich działań.

Nie bez wpływu negatywnego pozostaje brak rzetelnej informacji o rzeczywistości wraz z tłumieniem dyskusji szkieletujących realnych a nie wyidealizowanych przyczyn takiego stanu rzeczy. Tym bardziej, że dzieje się to często przy pomocy środków maszynistycznych, stąd potęgującej się brak informacji i obciążenie kontaktów między ludźmi atmosferą wątpliwości, niepewności, itd.

Ważnym punktem światopoglądowym, a znacznie częściej dotyczącym etyki i polityki życia w niezwykle trudnych warunkach, przebiegające przez domy rodzinne, środowiska rówieśnicze, szkoły, itd. sprzyjają kana-

-niu charakterów, które następuje coraz wcześniej.
Nawet przy optymalnych warunkach rozwoju (zbieżność np. dobrej atmosfery domowej i środowiska rówieśniczego), nie ma możliwości wyeliminowania z codziennego życia przytłoczenia wzorcami i zjawiskami negatywnymi np. szkole.

Tworzy to i będzie tworzyło proces osadzania (w znacznym stopniu niedowidomego i pozostającego poza kontrolą rodziców i wychowawców) elementów negatywnych.

Stymulowanie, akceptacja lub poparcie dla postaw negatywnych w kontakcie z młodzieżą, jakie często można zauważyć, prowadzi do powstawania lub utrwalania postaw niepożądaných, niesgodnych z uniwersalnym systemem wartości.

W istniejącej sytuacji określenie relacji ruch - Organizacja spró-
dza się do stworzenia i realizacji skutecznej strategii i taktyki obro-
nnej. Powinny one w pierwszym rzędzie uwzględniać korzystanie z metod
POZYTYWNYCH dla osiągnięcia POZYTYWNEGO efektu wychowawczego.

Brak nam, szczegółowej i popartej materiałami porównawczym, sylwetki mło-
dego człowieka, zarówno tej faktycznej, jak i pożądaney z punktu widzenia
ruchu. Sylwetki takie uwzględnić powinny zmiany jakie będą zachodziły
w ciągu najbliższych lat w rzeczywistości społecznej, gospodarczej, poli-
tycznej, technologicznej itd. Określenie przynajmniej w przybliżeniu kie-
runku zmian i elastycznych form reakcji na nie powinno być podstawowym
przedmiotem zainteresowania zespołów kierujących.

W związku z powyższym należy oprzeć się na sylwetce moralnej jako
strukturze konstruującej. Nie można jednak zapominać o szczytowych od-
niesieniach uwzględniających możliwości i sytuację ruchu oraz sytuację
zewnętrzną. Całość musi podlegać stałej weryfikacji, niezależnie od akty-
wnego systemu wartości i hierarchii wewnątrz niego.

Podstawowe wątpliwości dotyczące praktyki funkcjonowania w istnieją-
cej, jak i przewidywanej sytuacji sprządzają się do kwestionowania ist-
nienia wewnątrz Organizacji i możliwości kształtowania charakterów i po-
staw w tych warunkach w ogóle. Wątpliwości obejmują: mieszcząc się w rze-
czywistym nurcie potrzeb dzieci i młodzieży oraz odpowiedzialnie na szero-
ko rozumiane zapotrzebowanie społeczne, właściwe identyfikacja społeczna
(ruch nierówna się Organizacja), trafność modelu metodycznego, zewnętrzna
i wewnętrzna zgodność modelu-sylwetki wychowawczej, sztywność-elastyczno-
ść: idei, metody, programu i wynikająca z tego granice kompromisu, kolosalne
różnice sytuacji pomiędzy "małymi" i "dużymi", różnice międzynarodowe, efek-
tywność oddziaływania w warunkach j.w., spójność: programu, metody, organiz-
cji, rachunek kosztów. Każda z nich jest osobnym tematem do opracowania.

Zaznaczone trudności powodują zredukowanie omawianej relacji do czter-
ech zasadniczych sytuacji określających stanowisko ruchu: 1. Poparcie, 2.
Obojętność, 3. Boykot, 4. Zwalczenie.

1. Pop..... Nasza obecność w jest faktem zarówno taktycznym jak i
strategicznym. W sensie praktycznym oznacza to maksymalne wykorzystanie
możliwości, w tym zwłaszcza: zasięgu oddziaływania, resigłowości parasoła
nad głowami, naszej metody. W związku z tym interesują nas wszystkie
działania i inicjatywy (niezależnie od źródła), które w ramach naszego
ideału wychowawczego, tradycji, metodyki, programu, jedną się wykorzystają
metodą pozytywną. Oznacza to długofalowe myślenie kategoriami: "przechwy-
czano co nasze i umieszczone w scenariuszu i scenografii sprządzającym
założeniem nie można jednak tego stanu zaakceptować i pozostawić
na pastwę systemu i metod, z którymi się nie zgodzamy. Ale pamiętań na-
leży o granicach: możliwości, rachunek kosztów, a przede wszystkim wyklu-
czenie kłamstwa w pracy z dziećmi i młodzieżą. Szerzej oznacza to komple-
towanie z dziećmi własnych i zewnętrznych (również inicjowanych przez co-
innymi w alternatywnych) i przy uwzględnieniu realiów "naszego programu
realizowanego naszymi metodami, w duchu naszej tradycji i z naszą odpo-
wiedzialnością" - PROGRAMU ruchu. Zastrzeżenie "z własną odpowiedzialnością"

